

Peters Julekalender

Vi flytter til Ringe

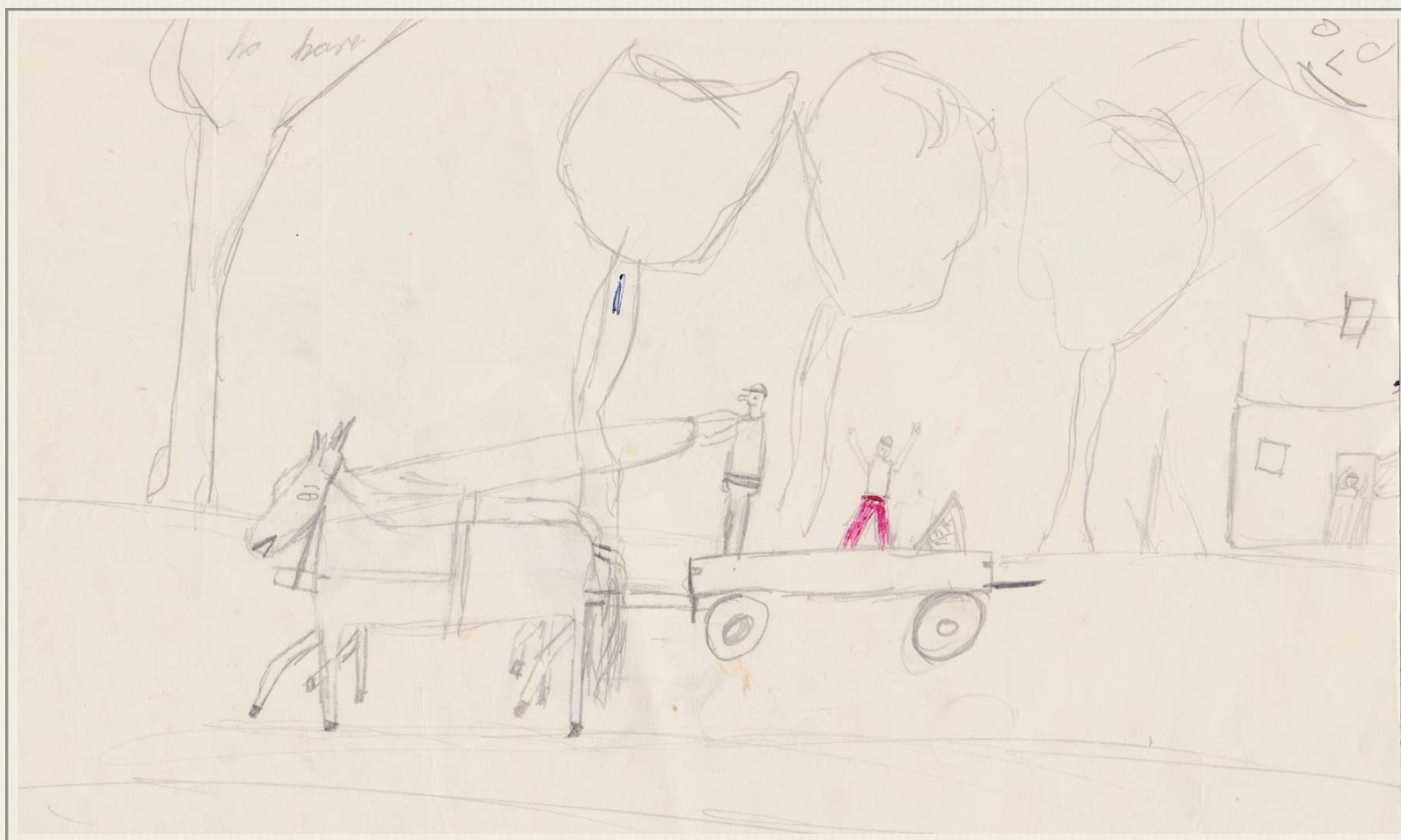
Det er underligt at vågne op i huset her i Ringe. Alt er nyt og jeg savner allerede mejeriet. Det er et lille hus, men jeg har dog fået mit eget værelse, men mange af vores møbler står nu stablet tæt sammen i garagen. Kun en lille smal gang fører ud til fyrrummet.

Far har fået arbejde på Lactosan her i Ringe, hvor de laver små pakker med ost – flødeost hedder det vist. Jeg er ikke helt sikker på, at det er et arbejde, han kan li'. Han ser i hvert fald ikke sådan ud. De sidste dage før vi flyttede, sagde han ikke så meget, som han plejede. Alt det som ikke var vores skulle afleveres, for det var jo mejeriets. Far havde en lille sort skrivemaskine, som lå i en sort kasse. Den måtte jeg godt skrive på, hvis jeg var forsigtig. Jeg har skrevet rigtigt meget på den skrivemaskine, der kunne skrive med både sort og rød skrift. Hvis jeg kom til at skrive for hurtigt filtrede tangenterne sig sammen og jeg måtte så forsigtigt få dem fra hinanden igen. Det måtte far helst ikke se. Jeg har fået mange timer til at gå med at skrive alt muligt. Breve til mormor, små historier, annoncer som jeg så i avisen og meget andet. Skrivemaskinen var ikke vores, så den skulle afleveres hos formanden. Far troede nu nok, at vi kunne få lov til at beholde den, for den var ikke så meget værd. Jeg kørte med far til Hillerslev, hvor formanden boede og ventede ude i bilen, mens far gik ind. Jeg syntes, det varede længe inden far kom ud igen – uden skrivemaskine. Far satte sig ind i bilen og kiggede bare ud og sagde ikke noget. Sådan sad han længe, syntes jeg og han trak så underligt med læberne. Så kiggede han på mig. Han var ked af det, kunne jeg mærke. Endelig sagde han: -Jeg måtte aflevere skrivemaskinen. Ikke engang den, fik jeg lov til at beholde. Så kørte vi hjemad og far sagde ingenting. Sådan havde jeg aldrig set ham før.

Før vognmanden kørte med det sidste læs i går, gik jeg en tur gennem hele mejeriet. Jeg ved ikke helt hvorfor, men måske for bedre at huske det, jeg skulle væk fra. Jeg var over det hele. På ostelageret, hvor der nu var helt tomt på hylderne. I smørrummet hvor den store kærne havde stået, men nu var der kun fundamentet tilbage, selve smørkærnen var solgt for længe siden. Jeg endte min tur oppe på kedlen, men hvor der før var godt varmt, var der nu hundekoldt. Oliefyret var blevet slukket for flere måneder siden. Her havde jeg siddet så mange gange. Tit alene, men osse tit sammen med Ulrik og Per. Jeg kunne nu ud af de små beskidte ruder se, hvordan far og vognmanden hele tiden bar møbler ud på vognen. Mig og far skulle med det sidste læs, mor var allerede i Ringe, for hun kørte med første læs.

Jeg havde været lige ved at tude, men gjorde det ikke, for jeg er jo en stor dreng nu.

Den sidste tid havde været så mærkelig, for jeg skulle sige farvel til alle dem, jeg kender. Da jeg i går var nede hos Hans Snedker for at sige farvel, var han ikke hjemme, og det var måske godt nok,

for det ville have været hårdt at sige farvel til ham. Han er måske nok den, jeg kommer til at savne mest. For jeg ved, at jeg aldrig mere vil komme ind i den varme stald og hjælpe ham med at malke eller at køre roer hjem fra marken en kold efterårsdag med de to heste spændt foran vognen. Selvfølgelig vil jeg osse savne mine klassekammerater og mest dem fra Sallinge, men vi har aftalt, at jeg tit skal cykle turen fra Ringe til Sallinge for at lege med dem. Der er jo kun 10 kilometer, så det kan jeg let cykle og de kan da osse cykle til Ringe.

Jeg kan nu høre mor ude i det lille køkken, så jeg må se at komme op og komme i skole. Mig og far var oppe på skolen den anden dag, for at skrive mig ind. Vi blev budt ind på et lille mørkt kontor og hilste på skoleinspektøren. Han hed Amdi Petersen og jeg syntes, at han så flink ud. Han mente, at jeg hurtigt ville falde godt til på skolen, for det var en god klasse jeg skulle i, nemlig 3. b. Det er en stor skole, meget større end centralskolen i Hillerslev, så jeg er ikke helt sikker på, at jeg kan finde mit klasseværelse, når jeg kommer derop. Det gør mig lidt nervøs og hvad skal jeg sige, når jeg møder de andre elever i klassen. Det er let nok at finde skolen, for jeg skal bare op for enden af vejen, så kan jeg se skolen på den anden side af fodboldbanen. Jeg skal bare følge stien ned langs friluftsbadet, så er jeg der næsten.

- Nå, der er du. Har du sovet godt?

Jeg nikker. Jeg har nu ikke sovet så godt, men det behøver jeg jo ikke at fortælle mor. Jeg har ligget og vendt og drejet mig, før jeg faldt rigtigt i søvn. Der var så meget godt, som jeg nu var rejst fra og hvad venter mig her i Ringe. Jeg håber noget godt.

Hans Snedkers husmandssted

1959

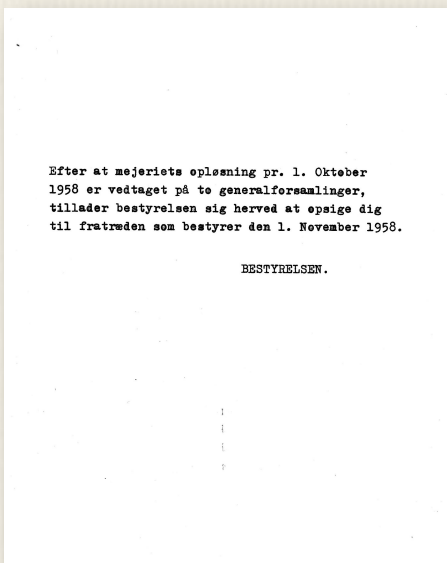
2014

Degnemarken 7 i Ringe.

Fars opsigelse. Så kort kunne det gøres!

FAKTA

Far kom sig aldrig helt over at han mistede sin titel som mejeribestyrer. Han måtte gå fra en rimelig højtplaceret plads på den sociale rangstige en lille landsby til menig mejerist. Det var hårdt for ham. Han kunne selvfølgelig godt se, at det var den eneste rigtige beslutning at nedlægge mejeriet. Følgerne havde nok også været meget større, hvis nedlæggelsen af mejeriet var kommet mange år senere. De nærmere detaljer omkring mejeriets nedlæggelse husker jeg ikke, men grundlæggende var det selvfølgelig, at landmændene kunne få flere penge for deres mælk et andet sted. Efter at mejeriet var stoppet med at fungere, kan jeg huske, at jeg hver dag gik om til Hans Aksel for at få mælk i en lille mælkespand. Når jeg kom hjem, kogte mor mælken for at pasteurisere den. Jeg har aldrig kunnet lide mælk, men det her var virkelig forfærdeligt at drikke!

Skrivemaskinen

Jeg holdt så meget af den skrivemaskine. Som I kan se, skrev jeg alt muligt på den. Breve til mormor, som nok aldrig blev sendt, annoncer fra Fyens Tidende osv.

Mange år senere, da jeg var omkring 14 år gammel, fik jeg i julegave en skrivemaskine, som mindede meget om den gamle. Jeg beholdt den i mange år - alle mine opgaver på seminariet, blev skrevet på det gamle hakkebræt.

peder er somme tider sur . men er eller en god
dreng

Kære Mormor.

Hvor dan har du det her har vi det godt. Vi skal til Trunderup på søndag
Vi kommer også snart ned til dig. I lørdags var jeg omme ved Siene
og Inger.

Venligs hilsen fra

Peder
fra Sallinge ANDELSMEJERI.

